

Σίγνον | Γεωργίου
τοῦ Ἀγ|αρηνοῦ.

Σίγνον | Νικολάου
τοῦ Μα|τζούκη.

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας ὁ Κάλ-
λιστος γράφας ὁπέγραφα †.

XXV. 6740—1232, mense februario, ind. V.

*Michaeli Casabias monasterio vendit olivas XXVI, quas possidet in vico
Panarsto.*

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Κακαβά Μιχαήλ
καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ χάριν τῶν εἰς τοῦ Παναρέτου
ὅπ' αὐτοῦ πωληθέντων ἐλαϊκῶν δένδρων †.

Σίγνον | Μιχαήλ
τοῦ Κα|καβά.

Σίγνον | Θεοφανῶ
τῆς σμβι|ου αὐτοῦ.

Σίγνον | Γεωργίου
τοῦ οἰοῦ|αὐτοῦ.

Σίγνον

| Θεοδώρου

Σίγνον

| Λέοντος

τοῦ ἐτέρου

| οἰοῦ αὐτοῦ.

τοῦ ἀδ|

| ταδέλφου αὐτοῦ.

Σίγνον | Γεωργίου
τοῦ | Κόμη.

Σίγνον | Μαρίας
τῆς σμβι|λου αὐτοῦ.

Σίγνον | Μιχαήλ
τοῦ οἰοῦ|αὐτῶν.

Σίγνον

| Γεωργίου

Σίγνον

| Ἄννης

τοῦ Καρ|

| αφάνη.

τῆς θυ|

| γατρὸς αὐτοῦ.

Σίγνον | Μαρίας

τῆς ἀδ|ταδέλφης αὐτῆς. † Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ οἰοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ
ἐκ θεοῦ ἑστεμμένων μεγάλων βασιλέων, Ἰωάννου μεγάλου βασιλέως
καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Δούκα καὶ Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστά-
της ἀγούσης, Μιχαήλ ὁ Κακαβάς, Θεοφανῶ, ἡ σμβιος αὐτοῦ, ἔτι
δὲ καὶ οἱ γνήσιοι παῖδες αὐτῶν, ὁ Γεώργιος τε, ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ
Λέων, Γεώργιος ὁ Κόμης, Μαρία ἡ σμβιος αὐτοῦ, Μιχαήλ ὁ οἰοῦ
αὐτῶν, Γεώργιος ὁ Καραφάνης, Ἄννα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ Μαρία
ἡ αὐτῆς ἀδελφή, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἔφους τοὺς τιμίους καὶ
ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκιοχειρῶς προτάξαντες τὴν παρούσαν ἔγγραφον
καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεύθεν εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφανσίωνος
καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τὴν ἐς αἰ
τὸ ἀπαράθραστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ὑφειλουσαν καὶ μηδαμῶς

ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπήναι ἢ ὀπωσοῦν παρατρα-
 λευθῆναι, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπολοῦντων, οὐ παρ' ἐτέρου
 οἰουδήτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ ἄλλοτρίου τὸ σύνολον τιθέ-
 μεθα καὶ ποιῶμεν ἐκουσίως, ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγ-
 κης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ιδιωτίας
 ἢ ἀγροικίας ἢ νομίμου φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφόγου τῆς
 τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, μᾶλλον μὲν οὖν μετὰ πάτης
 ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος, χρονίας τε διασκεψέως καὶ
 μετὰ μεμεριμημένου σκοποῦ, ἅμα καὶ τῇ συναινέσει παντός τοῦ μέ-
 ρους ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως,
 ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως πρὸς σέ, τὸν πανηγιασμένον καθ-
 ηγοούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς ἁγίας μονῆς τῆς ὑπερενδόξου
 δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσης, κῦρ Γεράσιμον, καὶ διὰ
 σοῦ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ ἀσκουμένους μοναχοὺς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὰ
 μέρη ὑμῶν ἅπαντα, κληρονόμους, διαδόχους καὶ παντοίους τοὺς δια-
 κατοχοὺς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαικὰ ἡμῶν δένδρα τὰ
 ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Παναρέτου καὶ ἐν τῇ τοποθε-
 σία τοῦ Φοίνικος, τὰ καὶ πλησιαστάς ἔχοντα ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τοὺς
 Ἄρμενίους καὶ ἀπὸ δόσεως τοὺς αὐτοὺς Ἄρμενίους, ἀπὸ ἄρκτου τοῦ
 Ζωναρά καὶ ἀπὸ μεσημβρίας τοῦ Κακαβά, ἤγουν ἐλαικὰ δένδρα εἰ-
 κοσιεπτὰ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν βουλευθέν-
 τες ἐκποιήσασθαι, τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν. ὥς δὲ ἡ περὶ
 αὐτῶν φήμη ἔφθασε καὶ εἰς τὰς ἀκοάς σου, τοῦ παναγιασμένου καθ-
 ηγοούμενου τῆς σεβασμίας βασιλικῆς ἁγίας μονῆς τῆς ὑπερενδόξου
 δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσης, κυροῦ Γερασίμου, ἠθέ-
 λησας αὐτὰ ἐξωνήσασθαι, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ
 τιμήματος αὐτῶν, ὑστερον περιστήσαμεν αὐτὰ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρε-
 σκείας ἡμῶν εἰς νομίματα χρυσᾶ ἑξάγια ὀκτώ, ἃ δὴ νομίματα καὶ
 λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ ὄφει-
 τῶν κάτωθεν ὀφειλόντων ὑπογράψαι μαρτύρων καὶ τελείως ἐκστάντες
 τῆς αὐτῶν διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμεθά σοι ἐπιλαβέσθαι αὐ-
 τῶν καὶ χρᾶσθαι καὶ νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς
 χρόνους, ἄδειαν ἔχοντες καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν πωλεῖν αὐτὰ καὶ δωρεῖ-
 σθαι, ἀνταλλάττειν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖσθαι κατὰ τὸν ἀρέσκοντα
 δηλαδὴ καὶ νομιζόμενόν σοι τρόπον, καθὼς οἱ θεοὶ καὶ φιλευτεβεῖς

νόμοι τοῖς τελείοις καὶ ἀληθέσι δεσπόταις τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς δεσπόζειν παρακαλεῖσθαι. οὕτως οὖν τῆς παροῦσης πράξεως παρ' ἡμῶν γενοῦσας ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα, τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ μεταμέλειαν ὅλως χωρηθῶμεν ἢ ἐν καὶ μόνον ῥῆμα ἐναλλάξαι ἢ ἀθιγῆσαι ἢ πρὸς τὸν δεφενσίωνα μελήσωμεν ἢ ἀναργυρίαν προσθήσωμεν μέρος ἢ ὀλέκληρον ἢ τὸ καθόλου ὄχλησιν τὴν αἰανοδὴν προσενέγκωμεν τῷ μέρει τῆς μονῆς, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἀλλ' ἐμφανιζόμενου τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου καὶ ἂς ἔχητε καταβαλέσθαι ἐξόδους ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀποτίσωμεν αὐτάς. τοῦ γὰρ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀρκεῖ ὑμῖν ὀφειλοντος καὶ ἀντισωματικῆς ἡμῶν παραδώσεως καὶ εἰς σχολὴν νομικὴν, λόγῳ δὲ προστίμου παρασχεῖν ὀφειλομεν πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς νομίσματα χρυσᾶ ὅμοια [καὶ] τὰ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινὰ νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. ὀφείλει δὲ τελεῖν ἡ μονὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κακαβά νόμισμα . . . . . πραττόμενον ἐν. μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ε' ἔτους ,ςφμ' †.

Σίγνον	μάρτυρος	Σίγνον	Νικήτα	Σίγνον	Κωνσταντίνου
Κωνσταν	τίου τοῦ Ἀρμένη.	τοῦ Κακ	αβά.	τοῦ Περ	γαμενοῦ.
Σίγνον	Νικήτα	Σίγνον	Κωνσταντίνου		
τοῦ Περ	αγωμένου.	τοῦ	Κοππιανᾶ.		

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας ὁ Κάλλιστος παρὼν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτυρῶν γράφας ὑπέγραψα †.

XXVI. *Donatio equitis Sir Adam.*

† Τὸ ἐγγράφον τῆς προσενέξεως τὸν εἰς τὸν Ἀδρήλιον ἐλατκῶν δένδρων καβαλλαρίου τοῦ ἀδρ' Ἀδάμ †.

Finis deest folio uno e codice excisso.

XXVII. 6767—1259, mense iulio, ind. II.

Donatio Planetas confirmatur.

Initium deest.

Ἔτι δὲ καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνος ὁ Πεντάκης μετὰ καὶ παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν οἱ καὶ κατ' ἀρχὴν τοῦ παρόντος ὄφους

οἰκειοχείρως προτάξαντες τὸ παρὸν συμβιβαστικὸν ἡμῶν ἔγγραφον τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως, ἀβιάστως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ ἐκτὸς δόλου παντὸς καὶ τρόπου πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν ἱερομόναχον κῆρ Κόριλλον, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς ὑπὸ σέ ταύτης ἁγίας μονῆς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ ἐπεὶ ἀπόντων ἡμῶν ἀπὸ τῆς γονικῆς ἡμῶν κληρονομίας τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Μανταίας καὶ πρὸ χρόνων πολλῶν ξενητευθέντων, ἔφθασεν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ Πλανίτης ἐκεῖνος ἐκδοῦναι τὰ γονικὰ ἡμῶν ὑποστατικά τὰ ἐν τῷ δηλωθέντι χωρίῳ, ἐλαίας τε, χωράφια καὶ μυλοτόπιον ἐν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ τῶν Λέμβου, καὶ κατεῖχε ταῦτα χρόνους οὐκ ὀλίγους, ἀρτίως δὲ ἀνεφέρομεν περὶ τούτου τῷ κραταιῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν ἀδθέντῃ καὶ βασιλεῖ καὶ ἐπορισάμεθα ὄρισμὸν τοῦ κατέχειν τὰ ἡμίση τῶν τοιοῦτων ὑποστατικῶν, τὰ δὲ ἕτερα ἡμίση προσεῖναι τῇ μονῇ ὡς τὸ πρότερον, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ Πλανίτης ἐκεῖνος ἐξέδοτο ταῦτα δι' ἐγγράφου αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἀδταδέλφου αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ καθὼς διατάξατο διὰ τοι. τοῦτο καὶ ἡμεῖς τὸ παρὸν συμβιβαστικὸν ἔγγραφον ποιησάμενοι τῇ ῥηθείσῃ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ ἐπιδεδώκαμεν εἰς ἀσφάλειαν. εἰ δὲ γε πρὸς ἀνατροπὴν καὶ ἀθέτησιν τοῦ παρόντος συμβιβαστικοῦ ἐγγράφου ἡμῶν χωρηθῶμεν, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούμεθα, ἐφ' οἷς ἂν ἔχωμεν λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπασώμεθα τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἡ μερίς ἡμῶν μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα. ἐγράφη τὸ παρὸν συμβιβαστικὸν ἡμῶν ἔγγραφον προτροπῇ ἡμετέρᾳ διὰ τοῦ βασιλικοῦ διακόνω, ὀστιαρίου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ταβουλλαρίου Λέοντος τοῦ Ἑλλαδᾶ. μηνί ἰουλίῳ ἰνδ. β', ἔτους ςψξζ' †.

† Νεῖλος ταπεινὸς ἐπίσκοπος Πριήνης †.

XXVIII. 6760—1251, 15. octobris, ind. X.

Iudicium contra Ioannem Polsam et filios eius.

† Τὸ παρὸν κρισιμόγραμμα τῆς καταδίκης ἐκρέως τοῦ Παλέα καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπεὶ ἡμφίβαλλε τὴν χαριστικὴν ἔγγραφον, ἣν ἐξέθετο πρὸς

τόν ἀπό τῆς Σμόρνῃς ἱερέα Λέοντα τόν Μουζηθράν †.

Ἐφθάσε μὲν πρό χρόνων πολλῶν ἀποδοῦναι ἐλαϊκά δένδρα τῷ ἀριθμῷ τριακοντα σὺν τοῖς δυοῖ παλαιοῖς δένδροις ὁ ἀπὸ τῆς Μανταίας θεοσεβέστατος ἱερεὺς, Ἰωάννης ὁ Πωλέας, καὶ Θωμᾶς ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τόν περιπόθητον ἐξάδελφον αὐτοῦ τόν ἀπὸ τῆς Σμόρνῃς ὀρμώμενον θεοσεβέστατον ἱερέα κβρ Λέοντα τόν Μουζηθράν δι' ἐγγράφου ἐνοπιγράφου αὐτοῦ χαριστικῆς, δηλονότι καὶ διὰ πολλῶν εὐεργεσιῶν τῶν ἐκ τοῦ Μουζηθρά πρὸς τόν Πωλέα γεγονότων χάριν τῶν τοιοῦτων ἐλαϊκῶν δένδρων, καθὼς τὸ παρ' αὐτοῦ γεγονὸς παλαιγενὲς ἐγγράφον δηλοποιεῖ κατὰ τὸ ,σφιή' ἔτος· πειραθεὶς δὲ ὁ ἀνωθεν δηλωθεὶς ἱερεὺς Ἰωάννης ὁ Πωλέας συνεργία σατανικῆ ἠνεγκλήτευσαν τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκά δένδρα πρὸς τόν ἀσθέντην αὐτοῦ, τόν λίζιον καβαλλάριον τόν Σοργαρήν, ἀποκαρέντος δὲ τοῦ Πωλέα ἐκείνου καὶ κληθέντος διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ἰαρίωνος, ὡς καὶ τοῦ Μουζηθρά ἱερέως ἀποκαρέντος καὶ αὐτοῦ καὶ κληθέντος Λεοντίου, λέγοντος δὲ τοῦ Πωλέα, ὅτι τὰ μὲν εἴκοσι δένδρα δεδώκαμεν πρὸς τόν ἐξάδελφόν μου τόν Μουζηθράν, τὰ δὲ δέκα ἀδίκως κρατοῦνται παρ' αὐτοῦ, ὁ δὲ γε λίζιος καβαλλάριος ἐκεῖνος ὁ Σοργαρῆς ἐπέπεμφε τὴν τοιαύτην κρίσιν πρὸς τοὺς οἰκοδεσπότας τῆς προνοίας αὐτοῦ, ὥστε τηρηθῆναι ἀκριβῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐξισεῦσαι αὐτούς. συναχθέντες γοῦν ἅπαντες οἱ κρείττονες τῆς προνοίας αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ νομικὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίου Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Λαοδικηνός, καὶ ἰδόντες τὸ παλαιγενὲς ἐγγράφον, τὸ παρὰ τοῦ Πωλέα γεγονὸς καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ Θωμᾶ ἔκριναν, ἀδίκως λέγειν τόν Πωλέαν καὶ μὴ ἔχειν δίκαιον ἐν αὐτοῖς. ὁ δὲ γε Πωλέας ὁ καὶ ἀποκαρεὶς καὶ κληθεὶς Ἰαρίων ἤθελεν ὁμῶσαι ἕνεκα τῶν δέκα ἐλαϊκῶν δένδρων, ἰδὼν δὲ τὴν τόλμην αὐτοῦ ὁ ἐξάδελφος αὐτοῦ, ἱερεὺς ὁ Μουζηθράς, εἶρηκε πρὸς τοὺς κρίνοντας τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ἄς ἔχη τὰ δέκα δένδρα καὶ μὴ ὁμῶσθ'· οἱ δὲ κρίνοντες ἔλεγον, ὅτι ἄδικόν ἐστι, καὶ πάλιν ὁ Μουζηθράς ἔλεγε πρὸς αὐτούς, ὅτι ἄς ἔχη ταῦτα, καὶ ἄς λείπη ὁ ὄρκος, ὁ δὴ καὶ γέγονε. καὶ διὰ τοῦτο κρίσις ἐγεγόνει τὰ νῦν δὲ χρόνων διαβιβασθέντων εἴκοσι καὶ τριῶν καὶ τὰ μὲν εἴκοσι δένδρα ἐνέμοντο παρὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ Μουζηθρά κοροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βωλοβόντου, τὰ δὲ δέκα παρὰ τοῦ μέρους

τοῦ Πωλεᾶ, ἤγουν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ Θωμᾶ, ἀνενοχλήτως πάντῃ καὶ
 ἔξω πάσης αἰτίας, ὁ δὲ κρίσιμον γράμμα τάξιν ἐπέχον σημειώματος
 ὑπογραφὴν παρὰ τῶν ἐκείσε παρατυχόντων ἀνδρῶν χρησιμωτάτων, δι'
 ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ συνεργία σατανικῇ ἠθέ-
 λησεν ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γεώργιος ἱερεὺς καὶ ἡ μήτηρ
 αὐτῶν καταλύσαι τὸ παλαιγενὲς ἔγγραφον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ
 δὴ καὶ τὴν γεγυῖαν κρίσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σοργαρη παρὰ τῶν
 κρείττωνων οἰκοδεσποτῶν τοῦ χωρίου αὐτῶν, καὶ ἠνεγκλήτευσεν τὰ
 τοιαῦτα ἑλαϊκὰ δένδρα εἰς τὴν κυρίαν αὐτῶν τὴν εὐγενεστάτην Κομ-
 νηνὴν τὴν Βράναιναν, ἥτις καὶ ἀκούσασα τὴν ἀισχρὰν ἐνθύμησιν καὶ
 ἐπιχείρησιν τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γεωργίου ἱερέως, ἠθέ-
 λησεν κατακράτῃσαι τὰ τοιαῦτα ἑλαϊκὰ δένδρα, ἀναδραμόν δὲ καὶ τὸ
 μέρος τοῦ Βωλοβόντου πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν Βράναιναν καὶ ἀκούσασα
 αὐτηκόως τὰ παρὰ τῶν δύο μερῶν προβαλλόμενα καὶ ἰδοῦσα καὶ αὐ-
 τοψί καὶ τὰ παλαιγενῆ δικαιώματα τοῦ Βωλοβόντου διωρίσατο κρι-
 θῆναι καὶ πάλιν, ἤγουν τὸν Θωμᾶν, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν μη-
 τέρα αὐτῶν μετὰ τοῦ μέρους τοῦ Βωλοβόντου, ἐνθα καὶ βούλονται,
 ὁ δὲ γε Θωμᾶς κατεδέξατο τοῦτο καὶ ἄκων, δεῖ καὶ πρὸ τοῦ κριθῆ-
 ναι ἐτρύγησεν τὰ ἀμφίμαχα δέκα δένδρα ἑλαϊκὰ, δυναστεία χρώμενος.
 ἀκούσασα γοῦν τούτου ἡ κυρία αὐτοῦ καὶ μεγάλως βαρυνθεῖσα ἀπέ-
 πεμφεν αὐτὸν κριθῆναι, ὁ καὶ πεποίηκε. κατὰ γοῦν τὴν σήμεραν,
 ἥτις ἐστὶ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ ἑκτωβρίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης
 δεκάτης ἰνδ., παρέστη ὁ Θωμᾶς, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ
 αὐτῶν ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Παναρέτου, καὶ προσκαλεράμενοι τοὺς ἐκείσε
 οἰκοδεσπότας τοὺς κατ' ὄνομα κάτωθεν δηλωθησομένους, παρέ-
 στη δὲ καὶ τὸ μέρος τοῦ Βωλοβόντου ἀντικριθῆναι μετ' αὐτῶν. τὸ
 δὲ γε μέρος τοῦ Θωμᾶ ἀπεντευθεν ἔφασκεν, μὴ εἶναι τὰ χαρτῶα
 δικαιώματα τοῦ ἀνωθεν δηλωθέντος πατρὸς αὐτοῦ ἀληθῆ, ἀλλὰ φευδῆ
 εἰσὶ τε καὶ μάταια. οἱ δὲ γε οἰκοδεσπόται ἅπαντες, ἰδόντες τὰ δι-
 καιώματα τοῦ μέρους τοῦ Βωλοβόντου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν γεγυῖαν
 κρίσιν παρὰ τῶν ἐποίκων χωρίου Αὐρηλίου, ἔλεγον κακῶς λέγειν τὸν
 Θωμᾶν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ, ὡς δικαίαν οὔσαν τὴν κρίσιν καὶ τὸ γε-
 γονὸς παλαιγενὲς ἔγγραφον παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Θωμᾶ. πολλῶν οὖν
 λόγων λεγθέντων εἶπον καὶ πάλιν πρὸς τὸν Θωμᾶν, ὅτι δεῖται ἀφο-
 ρισμὸν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως, ὡς οὐκ εἰσὶ τὰ ἔγγραφα ἀληθῆ, ἀλλὰ

φευδῆ. καὶ ἀπεντεῦθεν ἔπαρον τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα. ὁ δὲ γε Θωμᾶς μὴ καταδεξάμενος τοῦτο ἀπέφυγε· τὸ δὲ γε μέρος τοῦ Βωλοβόντου ἠθέλησε δέξασθαι ἀφορισμὸν ὡς κακῶς λέγειν τῷ Θωμᾶ καὶ τῷ μέρει αὐτοῦ. ἰδὼν δὲ ὁ Θωμᾶς, ὅτι οὐκ ἔχει δίκαιον, ἀλλ' ἐδέξατο καὶ τὸ μέρος τοῦ Βωλοβόντου ἀφορισμὸν, ὡς δίκαιά εἰσι τὰ ἔγγραφα, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἔδωκε ταῦτα πρὸς τὸν Μουζηθράν, τὸν αὐτοῦ ἐξάδελφον. ταῦτα ἰδόντες ἡμεῖς οἱ ἐκεῖσε παρατυχόντες ἐκρίναμεν ἀντιστρέφαι τὸν Θωμᾶν, ὥστε ἐτρόγησεν ἐλαϊκὰ δένδρα, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βωλοβόντου, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μὴ ἔχειν δίκαιον ἢ τὸν Θωμᾶν ἢ τὸ μέρος αὐτοῦ λαλῆσαι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν πώποτε ἢ εἰς ἐκκλησιαστικὸν ἢ εἰς ἀρχοντικὸν κριτήριον. εἰ δὲ γε βουλευθῆ λαλῆσαι, ἀπρακτὸς ἀποπεμφθῆ ἐφ' οἷς ἂν ἔχη λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἐπισπᾶσθαι τὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἀγίων Θεοφόρων πατέρων καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ δώσει προστίμου ὑποκείσεται ὑπέρπερα εἴκοσι τέσσαρα πρὸς τὸν δημόσιον, ὡς δεξάμενον τὸ μέρος τοῦ Βωλοβόντου χάριν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ἀφορισμὸν ἀπὸ τοῦ ἐντιμοτάτου χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Μανασσῆ. μ η ν ι δ κ τ ω β ρ ι φ ἰ ν δ. ε' ε' τ ο υ ς , ς φ ε'. τὸ δὲ τοιοῦτον ἔγγραφον ἐγεγόνει ἐνώπιον τῶν ἐποικων χωρίου τοῦ Πωλέα, τοῦ Καταλλάκτου Μιχαῆλ, Θεοδώρου τοῦ Κοντοπούλου, Νικολάου τοῦ Ζωναρά, Μανουῆλ τοῦ Πωλέα καὶ Θετόκη τοῦ Κοσκινᾶ †.

Σίγνον Μιχαῆλ	Σίγνον Γεωργίου	Σίγνον Ἰωάννου	Σίγνον Μιχαῆλ
τοῦ Σ ούλη.	τοῦ Σ ιδηράκη.	τοῦ Βα ρίτου.	τοῦ Ματζούκη.
Σίγνον Νικήτα	Σίγνον Μιχαῆλ		
τοῦ Πε παγωμένου.	τοῦ Παρ δοφαγωμένου.		

Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μετροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας ὁ Κάλλιστος γράψας ὑπέγραψεν †.

† Ἔῤχε καὶ ὕπισθεν τὸ μὴν ὀκτωβρίῳ ε' ἡμέρᾳ, τρίτῃ ἰνδ. ε' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀπὸ χωρίου τῆς Μανταίας τοῦ τε Θεοσεβεστάτου ἱερέως Μανουῆλ, ἱερέως Μιχαῆλ τοῦ Θεοφολάκτου, τοῦ ἐντιμοτάτου νομικοῦ Ἰωάννου τοῦ Λαοδικηνοῦ, τοῦ Θεοσεβεστάτου ἱερέως Νικήτα τοῦ Κοντοπούλου καὶ ἀπὸ τῶν οἰκοδεσποτῶν Βασιλείου τοῦ Λαοδικηνοῦ, τοῦ Πολυχάρπου καὶ ἐτέρων †.

† Ἡ παρούσα κρίσις γεγυυία ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν ἀθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης καὶ πανυπερτίμου παρὰ τῶν ἐποίκων τῆς χώρας Μανταίας καὶ τῶν ἀπὸ χωρίου τοῦ Παναρέτου τῶν καὶ ἐντὸς δηλουμένων κατ' ὄνομα ἐνωπίων καὶ ἐμοῦ ἐπεσημειώθη ἀδοχαίρως διὰ τὸ ἀξιόπιστον †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Ἰωάννης ὁ Μανασσῆς †.

Deest folium unum.

XXIX. 6786—1278, mense februario, ind. VI.

Donatio facta monasterio.

Initium deest.

ἀλλ' ἵνα ζημιωθῆ καὶ ὡς πλεονέκτης καὶ ἀθετητῆς τῆς γεγυυίας προσενέξεως κατὰ σκοπὸν θεοφιλῆ ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ ἔξ εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον. διὰ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν τῆς προσενέξεως ἡμῶν γράμμα γεγυυός καὶ πιστωθὲν διὰ ἀξιόπιστων μαρτύρων ἐκεδόθη τῇ καθ' ἡμᾶς σεβασμίᾳ μονῆ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν. μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. 5 ἔτους 5 ψ πς' †.

† Παρησαν δὲ μάρτυρες ἐν τῇ τοιαύτῃ προσενέξει δ τε Λέων ὁ Γαλέπης, Μιχαὴλ ὁ Κουρσάρης καὶ Μανουὴλ ὁ Καφούρτης καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι †.

† Ἐγράφη δὲ ἡ τοιαύτη προσαγωγὴ καὶ προσενέξις διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου ἱερέως καὶ νομικοῦ ἐνορίας Μανταίας τοῦ Φιλοκωνηγῆτου καὶ ὀπεγράφη εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

XXX. Sine anno, mense iunio, ind. II.

Ioannes, Smyrnae metropolitā, monacho Callinico Scullato donat campum.

† Τὸ αἰγιλλιωδὲς γράμμα τοῦ μοναχοῦ Σκουλλάτου, ὁπερ ἐγγεγυυει πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ χρηματισαύτου Σμύρνης μητροπολίτου Ἰωάννου †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν τῷ δαιωτάτῳ μοναχῷ Καλλινίκῳ τῷ Σκουλλάτῳ, ἀφ' ὧν ἐκκλησιαστικῶν χωραφαιῶν τοπίων ἐκτηται ἡ καθ'

ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ, ἀποδιδωσιν ἐν τῇ Μανταίᾳ χωράφιον ὡσεὶ μοδίων τριῶν πλησίον τῆς καταφυτευθείσης παρ' αὐτοῦ φυτείας ἀπὸ βορείου μέρους, ὃ δὴ χωράφιον καὶ εἰς ἀμπελῶνα καταφυτεύσων ἔσται ὁ τοιοῦτος καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν εἰσοδὸν ὡς δεσπότης ἀποκαρπίζεται, ὅπερ καὶ ὀφείλει κατέχειν καὶ νέμεσθαι μετὰ τῶν υἱῶν καὶ κληρονόμων αὐτοῦ εἰς ἀναφαίρετον δεσποτείαν καὶ κυριότητα; διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν διηγετὴ δουλευτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας καὶ φύλακα τῶν ἀνωθεν δηλωθέντων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ συστάτην καὶ ὁλοσχερῶς ὑπὲρ τούτων πονούμενον καὶ φροντίζοντα, ὅθεν καὶ οὐχ ἔξει ἐπ' ἀδείας τις δι' ὄχλου ποιῆσαι αὐτὸν ἢ παρεμποδίσαι καὶ θορυβῶσαι, ὡς ἀποδοθὲν εὐλόγως πρὸς τοῦτον αὐτό, ἀλλὰ καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς ἀγιώτατοι ἀρχιερεῖς οἱ τὸν θεῖον θρόνον τοῦτον εἰσδεξόμενοι τὴν παροῦσαν σιγιλλιῶδη γραφὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος εὐρόντες ἀκράδαντον καὶ ἀπαράθραυστον διατηρεῖτωσαν, ὡς ἂν καὶ τὰ παρ' ἐκείνων τὸ στρέμνιον κτώνται. ὀφείλει δὲ ὁ τοιοῦτος ἐπιτελεῖν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ μητροπόλει ὑπὲρ τούτου ἐτησίως ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνεγκρατήτως ὑπερπύρου τέταρτον. ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιῶδες γράμμα πεποιήκαμεν, ὅπερ καὶ ἐπεδώκαμεν τῷ διαληφθέντι μοναχῷ τῷ Καλλινίκῳ δι' οἰκείαν ἀσφάλειαν μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. β' †.

† Ὁ Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμος Ἰωάννης †.

XXXI. Sine anno, mense septembri, ind. XII.

Ioannes Costomoeres, tabularius catepani Smyrnae, possessionem quamdam monasterii a vectigali immunem esse iubet.

† Τὸ ἀποκαταστατικὸν γράμμα τοῦ Κωστομοίρου χάριν τοῦ ὑποστατικοῦ τοῦ Κακαβά, ὅπως διαμένῃ ἀτέλεστον εἰς τὸ ἐξῆς †.

† Ἐφθασε μὲν ἡ βασιλικὴ μονὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ἐκονομαζομένη τῶν Λέμβων, ἔχειν καὶ νέμεσθαι ὑποστατικὸν τι ἀπὸ τοῦ Κακαβά ἐξ ἀγορασίας, ὑπὲρ οὗ ἐτέθη τῇ τοιαύτῃ μονῇ παρὰ τοῦ περιποθήτου θεοῦ, τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀγγέλου, ἐπιτελεῖσθαι τις, ἣν καὶ οὗ δέδωκε μέχρι τοῦ νῦν ἡ αὐτὴ μονὴ διὰ τὴ τεθῆναι ταύτην αὐτῇ ἀνεξετά-

στως και ασκόπως, ως ὄντος τοῦ αὐτοῦ ὑποστατικοῦ ἀχρήστου τε και ἀπροσόδου, καθὼς ἡμεῖς μετα ἐξετάσεως διέγνωμεν τὰ περι τούτου. ἐπεὶ δὲ ἐδέγησε γενέσθαι παρ' ἡμῶν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ και ἡμετέραν γραφὴν ἀθροῦσαν ταύτην ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐπιτελείας και εἶναι ἀνενόχλητον ποιῶσαν, πεποιθήκαμεν ταύτην αὐτῇ, δι' ἧς τῇ ἀντιλήψει και πολυχρονίῳ χαρὰ τοῦ κραταιοῦ και ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου και βασιλέως διατηρηθήσεται ἡ τοιαύτη μονὴ ἀνεπηρέαστος και ἀζήμιος, τοῦ δημοσίου μηδεμίαν παράδοσιν ὀφειλοντος ἔχειν χάριν ἐπιτελείας τοῦ τοιοῦτου ὑποστατικοῦ εἰς τὴν ῥηθείσαν μονὴν, ὡς τοῦ Κακαβᾶ παραδοθέντος παρ' ἡμῶν ἀλλαχόθι, ἐνθα και καταβαλήται τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα, καθὼς αὐτὰ ἐτέθησαν παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ και τὰ δημοσιακὰ κεφάλαια, ἧγουν νομίσματα ἀγάπης, σιταρκίας και ἐτέρων ζητημάτων τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ, καθὼς και οἱ λοιποὶ πάροικοι. ἐπὶ ταῦτι γὰρ και ἡ παρούσα ἡμῶν γραφὴ ἐγεγόνει τῇ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ιβ' †.

† Ὁ ἀπογραφεὺς τοῦ κατεπανίκοῦ Σμύρνης δοβλος και γραμματικὸς τοῦ κραταιοῦ και ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου και βασιλέως, Ἰωάννης ὁ Κωστομοίρης †.

† Τὸ δὲ παρὸν ἀποκαταστατικὸν γράμμα εἶχε και μολιβδίνην βούλλαν ἀπηρωρημένην γράφουσαν οὕτως· τὸν Κωστομοίρην ὁ Χρυσόστομος σκέποις γραφὰς τὰς αὐτοῦ χαριτῶν φερωνόμως †.

XXXII. 6765—1257, mense iunio, ind. XV.

Basilius et Anysia Planetus confirmant donationem factam a Maximo Planetis.

† Ἐτερον γράμμα Βασιλείου τοῦ Πλανίτου και τῆς μοναχῆς Ἀνυσίας τῆς Πλανιτίσσης, ἐπικυροῦν τὸ προγεγονὸς ἐκδοτήριον πρὸς τὴν μονὴν τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου τοῦ Πλανίτου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν †.

Σίγγον Βασιλείου	Σίγγον Ἀνυσίας
τοῦ Πλ ανίτου.	τῆς Πλ ανιτίσσης.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς και τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἀγίου πνεύμα-

τος καὶ τῆς κορίως καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης, ὑπερα-
 γίας καὶ θεοποιῆς ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐγὼ
 Βασίλειος ὁ Πλανίτης καὶ ἡ μοναχὴ Πλανίτισσα ἡ Ἄνωσις οἱ ἄνω-
 θεν καὶ κατ' ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἕφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιούς
 σταυρούς ἐγχαράξαντες τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς,
 ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ
 ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τὴν ἐπισηκλημένην τῶν Λέμβων καὶ πρὸς
 τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένους μοναχοὺς, τὸν τε καθηγούμενον ταύτης,
 τιμιώτατον ἱερομόναχον κῆρ Κόριλλον, καὶ γὰρ ἐπεὶ πρὸ χρόνων οὐκ
 ὀλίγων ἐφθασεν ὁ ἀδελφός μου ἐκεῖνος ὁ Πλανίτης ἀποκαρῆναι
 ἐν τῇ τοιαύτῃ βασιλικῇ μονῇ καὶ κληθῆναι Μάξιμος τοῦνομα μονα-
 χός, ἐκδοῦναι τὸ ἐν τῇ Μανταίᾳ γονικόν ἡμῶν ὑποστατικόν βουλήν τε
 καὶ θελήσει καὶ ἡμῶν τῶν ἄνωθεν σιγνογραφησάντων, ὥστε κατέχειν
 αὐτὸ ἡ τοιαύτη ἁγία βασιλικὴ μονὴ καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ
 πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποφέρηται πρόσοδον εἰς τροφήν καὶ ἀνάπαυσιν
 τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν, χράσθαι τὴν ὑπ' αὐτοῦ εἰσοδὸν
 τῶν καὶ μνησίων ποιουμένων ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς καὶ ἡμῶν, ὅπως
 ὁ παντεπόπτῃς θεὸς Ἰεσὺς γένηται ἐν καιρῷ τῷ τῆς κρίσεως καὶ
 ἀνάπαυσις ἀπονέμηται ταῖς ἡμετέρας ψυχαῖς, στεργόμεν καὶ ἡμεῖς τὰ
 πρὸ καιροῦ γεγονόσα παρ' ἐκείνου καὶ παρ' ἡμῶν χαρτῶα δικαιώ-
 ματα, τὸ τε νομικογραφὲν ἔγγραφον καὶ τὴν διάταξιν τὴν παρ' ἐκει-
 νου ἡγεγονοίαν τὴν τελευταίαν καὶ νόμιμον τὴν ἐν τῷ ὑστέρω τῆς
 διαλέξεως λόγῳ σώαν γραφείσαν καὶ ἀληθῆ, ὡς τὸ βέβαιον καὶ ἀπε-
 ρικλόνητον ἔχουσαν τοῦ μὴ παρασαλευθῆναι ἀπὸ τοῦ νῦν ἢ ἀνατρα-
 πῆναι ἢ παρ' ἡμῶν ἢ παρ' ἑτέρου τινός, ἀλλὰ ἀεὶ καὶ εἰς τὸ ἔξῃς
 διαμένουσιν, ὡς οἱ θεοὶ νόμοι διακελεύουσιν· τὰ γὰρ τῷ θεῷ ἀφιε-
 ρωθέντα ἅγια εἰσὶ καὶ τῷ θεῷ ὀφειλοῦσιν ἀποπέμπεσθαι καὶ οὐδεὶς
 ὄλωσ χειρὰ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ καὶ τῷ δοτῆρι θεῷ ἔξει ἀν-
 τιδίκον, εἰ δὲ καὶ τὰ παρ' ἐκείνου καὶ τὰ παρ' ἡμῶν οἰκειοβούλως
 ἐκδοθέντα καὶ προσκυρωθέντα τῷ θεῷ βουληθῆ τις ἀθετῆσαι ἢ ἀνα-
 τρέψαι ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ δι' ἑτέρας ἡμῶν ἀσφαλείας ἐκ δευτέρου βεβαιω-
 θέντα λόγον τὸν οἰονδήτινα προσβαλῶμεν τῇ τοιαύτῃ βασιλικῇ μονῇ,
 ἀπρακτοὶ ἀποδιωκόμεθα τῆς αὐτῆς ἐγχειρήσεως ὡς τοῦ ἐκδοθέντος
 ψυχῶφελος ἡμῶν πράγματος ἐν μεταμελείᾳ γινόμενος ὀφείλει δὲ
 καὶ ἡ ἁγία βασιλικὴ μονὴ διδόναι πρὸς τὴν μοναχὴν, ἧσα τὰ εἰς

ζωάρκειαν ὑπεσχέθη καὶ συμφωνήθη, μέχρις ἂν ἐν τοῖς ζώσιν εὐρίσκηται, μετὰ δὲ τὴν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα μετάστασιν ἐσείται ἡ μονὴ ἀνενόχλητος, ζημίαν δὲ ἔχει τὸ μὴ ἐμμένον μέρος πρὸς τὸ ἐμμένον ὑπέρπουρα ἑκατόν, διὰ γὰρ τὸ ἀνενόχλητον ἡμῶν τε καὶ τοῦ μέρους τῆς μονῆς καὶ πάλιν γέγονεν ἡ παροῦσα ἡμῶν ἀσφάλεια, ἧτις καὶ τοὺς παλιμβόλους τρόπους μακρόθεν ἀποβάλλουσα. μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. 15 ἔτους 556 ε' Ϛ.

† Ὁ λογοθέτης καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης καὶ ἀχρεῖος ἐν διακόνοις καὶ τοῦ βφους γραφεὺς, Ἰωάννης ὁ Ἀργυρόπουλος Ϛ.

† Ὁ ἀχρεῖος ἐν ἱερεῦσιν ὑκομνηματογράφος καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης, Γεώργιος ὁ Ἀληθινός, μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ.

† ἔχει καὶ ὑπισθεν ὑπογράφας ταύτας: † Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως Μιχαὴλ ὁ Πετριτζης Ϛ. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος, ὡς τὸ βφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Νικόλαος, ὡς τὸ βφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Γεώργιος ὁ Χιονᾶς, ὡς τὸ ἄνωθεν βφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ.

Σίγνον	Ἐένου	Σίγνον	Θεοδώρου	Σίγνον	Νικήτρα	Σίγνον	Ἰωάννου
τοῦ	Λεγα.	τοῦ Ἀκα	κιανοῦ.	τοῦ Ζω	ναρᾶ.	τοῦ Μ	αγγανάρη.

Σίγνον	Φωκά
τοῦ Μ	αυρολέοντος Ϛ.

† Ὁ λογοθέτης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης, Ἰωάννης ὁ Ἀργυρόπουλος, καὶ ἐνταῦθα ὑπέγραφα δι' ἀσφάλειαν Ϛ.

XXXIII. Sine anno, mense octobri, ind. XII.

*Constantinus Planetes declarat monasterium immune esse a vectigali duorum
hyperperorum.*

† Ἐτερον γράμμα ἀνενοχλησίας Κωνσταντι-
νου στρατιώτου τοῦ Πλανίτου †.

† Μηνὶ οκτωβρίῳ ἰνδ. ιβ'. ἐγὼ Κωνσταντῖνος στρατιώτης ὁ Πλα-
νίτης ὁ ἔχων τὸ πρᾶγμα τοῦ Πλανίτου, ὅλον καὶ ὅσον ἐστί, διὰ πρᾶ-
κτικοῦ εἶχον ἀπὸ τῆς μονῆς τῶν Λέμβων χάριν ἐπιτελείας ὑπέρορα
δύο, καὶ ἐλθὼν ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ ζητῆσαι ἀπὸ τῆς μονῆς τὰ
κατ' ἔτος ἐπιτελούμενά μοι δύο ὑπέρορα εἶρον, ὅτι πεπράκασι ταῦτα
οἱ γονικάριοι, ὃ τε Βασιλεῖος ὁ Πλανίτης καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Πεντά-
κης, καὶ ἐποίησάν με οἱ μοναχοὶ ἀπολογία, λέγοντες, ἐπίδοτε ἡμῖν
πρᾶγμα καὶ ἵνα ἐπιτελώμεν· ἐπεὶ δὲ εἶρον, ὅτι ἀπέπραγαν αὐτὸ οἱ
γονικάριοι, εἶσα τούτους μοναχοὺς ἀνενοχλήτους. διὰ τοῦτο ἐποίησα
πρὸς τὴν μονὴν τὸ παρὸν μου ἔγγραφον δι' ἀσφάλειαν ἐνώπιον μαρ-
τύρων, τοῦ τιμιωτάτου ὑπερβαίνοντος κοροῦ Γρηγορίου καὶ τοῦ ἐνδο-
ξοτάτου κοροῦ Μιχαὴλ τοῦ Κινάμου, τῷ οικεῖν ἀνθρώπῳ τοῦ περι-
ποδήτου συμπενοθεροῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρότου καὶ
βασιλέως τοῦ σεβαστοκράτορος, τοῦ οἰκονόμου τῆς αὐτῆς μονῆς, κο-
ροῦ Φιλοθέου, τοῦ ἐκκλησιάρχου, ἱερομονάχου Νεῖλου, τοῦ ἱερομο-
ναχου Γρηγορίου, τοῦ μοναχοῦ Βαρνάβα τοῦ Πλανίτου καὶ ἑτέρων
μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προτετραμμένοις †.

† Κωνσταντῖνος ὁ Πλανίτης μαρτορῶν ὑπέ-
γραφα †.

† Ὁ τοῦ ὕφους γραφεὺς Γρηγόριος ὁ Ὑπερβαί-
νων μαρτορῶν ἔγραφα καὶ ὑπέγραφα †.

XXXIV. 6745—1237, mense iunio (ind. X).

Venditio olivarum.

† Ἐτερον πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Ραδηνῶ
καὶ τοῦ Πανναδοῦ πρὸς τὸν Κουρτικὴν Θεόδωρον.
χάριν τῶν εἰς τοὺς Πλάνους πλησίον ἐλαικῶν δέν-
δρων αὐτῶν †.

Σίγγον	Μιχαήλ	Σίγγον	Ἄννης	Σίγγον	Ἰωάννου
τοῦ Ἐαδῆνου.		τῆς συμ-	βίου αὐτοῦ.	οἰοῦ τ	οῦ Παννάδου.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Μιχαήλ ὁ Ἐαδηνός καὶ ἡ τούτου γνησία σύζυγος Ἄννα καὶ ὁ γοναϊκάδελφος αὐτοῦ Ἰωάννης, οἱ καὶ κατ' ἀρχὴν τοῦ παρόντος ὄρους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιούς σταυροὺς οικείαις χερσὶν ἐγχαράξαντες, τῆν παρούσαν ἐγγράφον καὶ ἐνοπόγραφον ἀπεντεῦθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφενσίωτος καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τὴν ἐς αἰεὶ τὸ ἀπαράθραυστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ἠφειλουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπῆναι ἢ ὀπωσοῦν παρασαλευθῆναι ὀφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπολούντων, οὐ παρ' ἐτέρου οἰουδήτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ ἀλλοτρίου τὸ σύζυγον, τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ οὐκ ἔχ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀγροικίας ἢ νομίμου φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφόγου ἀποτετραμμένης αἰτίας πρὸς σέ, τὸν κῆρ Θεόδωρον τὸν Κουρτίκη; καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος, κληρονόμος καὶ διαδόχος, καθὼς δηλωθήσεται, καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ γονικῶς καὶ κληρονομικῶς ἡμῖν διαφέροντα, τὰ καὶ διακείμενα ἀπὸ βορείου μέρους τοῦ Πλανίτου καὶ πανταχοῦ πλησιάζοντα τὸ προάστειον τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, ἡγουν δένδρα δώδεκα καὶ ἄλλα, ὅποια διάφορα δένδρα εὑρεθῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ χωραφίῳ, μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, βουληθέντες ἐκποιήσασθαι τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν πανταχόθεν ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτῶν φήμη ἔφθασε καὶ εἰς τὰς σὰς ἀκοὰς τοῦ κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Κουρτίκη, ἠθέλησας ταῦτα ἐξωνήσασθαι, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, ἕστερον περιεστήσαμεν αὐτὸ ἀπὸ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν εἰς νομίματα . . . δεκαεξὶ καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐπ' ὕψει τῶν κάτωθεν ὀφειλόντων ὑπογράψαι μαρτύρων, καὶ τελῶς ἐκστάντες τῆς αὐτῶν διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων καὶ παντοίων σου τῶν διακατόχων εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ἄδειαν ἔχοντός σου κατὰ πᾶσαν ἐξουσίαν πωλεῖν, δωρεῖσθαι, ἀνταλλάττειν, προικοδο-

τεῖν, λεγατέουσιν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν, καθὼς οἱ θεοὶ καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι τοῖς τελείοις καὶ ἀληθεῖσι δεσπόταις ἐν τοῖς ἰδίοις ποιεῖσθαι παρακελεύονται. οὕτως οὖν τῆς παρούσης πράξεως παρ' ἡμῶν γινομένης ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα τοῦ μὴ ὄλωσ ὀχλησῖν τινα προσανέγκωμέν σοι ἢ τῷ μέρει σου, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἵνα ἐπιδιδῶμεν τὸ τμήμα αὐτῶν ἐπὶ τὸ διπλάσιον καὶ πρὸς τὸν δημόσιον ὑπερπύρα εἴκοσι, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. μ η ν ι λ ο υ γ ι φ ι ν δ. ζ' ἔτους , σ φ μ ε' ἐνώπιον τῶν συγγραφευσάντων μαρτύρων †.

Σίγνον	Γεωργίου	Σίγνον	Γεωργίου	Σίγνον	Μιχαήλ
τοῦ	Ῥω γολόγου.	τοῦ	Γεγέ.	τοῦ	Μ αχλαμά.
Σίγνον		Κωνσταντίνου			
τοῦ		Μαυροϊωάννου.			

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, ὁ Λαοδικηνός, τῇ παρούσῃ καθαρᾷ πράξει γράψας ὑπέγραψα.

XXXV. Sine anno, mense aprili, ind. III.

Nicolaus Adam monasterio donat praedium, ecclesiam et arbores.

† Ἐτερον γράμμα χαριστικὸν τοῦ Ἀδάμ Νικολάου χάριν τῶν ἐν τῷ τοῦ περιόρου τοῦ μετοχίου τῶν Πλάνων δένδρων, τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς γῆς †.

† Ἐὰν ἐπὶ τῷ παρόντι καὶ ἀνονήτῳ τοῦ βίου τούτου πελάγει πῶλον ποιούμεθα τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν σπουδὴν, πολλῷ μᾶλλον καὶ τὰ ὠφέλιμα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, εἰ οὐ νήρομεν. καγὼ Νικόλαος ὁ Ἀδάμ ἀποχαρίζομαι εἰς τὴν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων τὸ εἰς τοὺς Πλάνους περιωρισμένον τόπιον, τὸ καὶ τῆς μονῆς αὐτῆς ὄν μετόχιον, ὡσαύτως καὶ τὴν ἐκείσε ἰσταμένην ἐκκλησίαν σὺν τῇ ὑπ' αὐτὴν γῇ καὶ τὰ περιωρισμένα δένδρα τὰ ἐκ γονικῶθεν διαφέροντά μοι ἀπὸ τοῦ Ληστοῦ ἐκείνου καὶ τοῦ Πλανήτου, ἅπερ μοι ἐδωρήσατο ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθέντης καὶ βασιλεὺς ἀτελῶς πάντη καὶ ἀβαρῶς, καθὼς ἐδωρήθησάν μου πανεξκουσάτα ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθέντης καὶ βασιλεὺς, ἦτοι τὰ τρία δένδρα, τὸ μὲν ἐν

ἴστατο συγκεκολλημένον εἰς τὴν κόγχην τῆς ἐκκλησίας, τὰ δὲ δύο ἔνδον τοῦ φραγμοῦ· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ καθηγουμένῳ τῆς βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, κυρῷ Γερασίμῳ, εἰς τὰ κατέχειν ταῦτα ἢ τοιαύτη μονὴ καὶ νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. τρίτης †.

† Νικόλαος ὁ Ἀδάμ †.

XXXVI. Sine anno, mense octobri, ind. XII.

Monasterio duas arbores restituantur.

† Ἔτερον ἐμμάρτυρον γράμμα τοπικῶν ἀγθρώπων χάρις τῶν ἀνασπασθέντων δύο δένδρων ἀπὸ τοῦ Φοίνικος δυναστικῶς οἱ ἀθένται αὐτῶν †.

† Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ιβ' ἡμέρα ἕκτη παρεδώκαμεν τὰ δένδρα τὰ πλησίον τῆς μονῆς τοῦνομα τοῦ Φοίνικος καὶ πλησίον τοῦ Λεγά, ἅπερ ἀνέσπασαν οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀθέντων ἡμῶν, ἤγουν δένδρα δύο, ἵνα μὴ ἐπὶ πλέον ἔχωμεν κρίμα, ἐπεδώκαμεν ταῦτα ἐντός τοῦ ὁσιωτάτου ἡγουμένου, κυροῦ Καλλίστου, καὶ τοῦ οἰκονόμου, τοῦ μοναχοῦ Σάβα, καὶ ἐτέρων μοναχῶν, καὶ διὰ τὸ ἀξιόπιστον ὑπεγράψαμεν καὶ ἡμεῖς ὅ τε Θεόδωρος ὁ Μαρτίνος, Γεώργιος ὁ Κακαβάς, Λέων ὁ Ἀρμένης, Ξένος ὁ Κακαβάς, Νικόλαος ὁ Κακαβάς, καὶ ἐπεδώκαμεν τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐμμάρτυρον παράδοσιν πρὸς τὴν μονὴν τῶν Λέμβων †.

XXXVII. Sine anno, mense ianuario, ind. XIII.

Transactio inter Michaellem Petritsem et monasterium

† Ἔτερον συμβιβαστικὸν γράμμα στρατιώτου Γεωργίου τοῦ Πετριτζη ἀπολύσαντος αὐτοῦ τὴν διαφέρουσαν αὐτῷ ἀδελφικὴν μερίδα εἰς τὸ πενθερικὸν αὐτοῦ περιβόλιον, ἀνθ' οὗπερ ἐδέχθη ἀμπέλιον τοῦ ἀπὸ τοῦ μοναχοῦ Σκουλλάτου †.

Σίγνον	Γεωργίου στρα-
	τιώτου τοῦ Πετριτζη.

† Μηνὶ ἰαννουαρίῳ κα' ἰνδ. ιγ'. κατέλαβον τὴν σήμερον ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβων ἐγὼ Γεώργιος ὁ Πετριτζης

καὶ συνεβιβάσθη μετὰ τε τοῦ καθηγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν, ὥς ἵνα ἔχωσι οἱ αὐτοὶ τὴν εἰς τὸ περιβόλιον τοῦ πενθεροῦ μου διαφέρουσαν μοι ἀδελφικὴν μερίδα, οἷαν καὶ ὄσσην οὔσαν, ἀνε' αὐτῆς δὲ δεδώκασι πρὸς με οἱ τοιοῦτοι τὸ ἀμπέλιον, ὅπερ ἔχει ἡ μονὴ ἀπὸ τοῦ μοναχοῦ Σκουλλάτου, εἰς ἀνάπληρωσιν δὲ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ ἐπιδίδωμι καὶ ἐλαϊκὰ δένδρα τρία ἐν τῇ τοποθεσίᾳ πλησίον τοῦ Ἀμμωδ . . . διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

Σίγνον	Μαρίας	Σίγνον	Γεωργίου	Σίγνον	Μιχαήλ
τῆς	Παδία	τοῦ	Δρού	τοῦ	οἷο
	τίνης.		γγαρι.		ἑ αὐτῶν.
	Σίγνον		Ἀνδρονίκου	Σίγνον	τοῦ
	τοῦ	ἐτέ	ρου	οἷο	αὐτῶν.
				Φω	κά.

† Ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ τὸ παρὸν γράμμα Νικηταίεως τοῦ Μανδραγόρη, ὅπερ καὶ μαρτυρῶν ὀπέγραφα †.

XXXVIII. Sine anno, mense decembri, ind. IX.

Lis inter monasteria Stylli et Lembi de olivis et campis.

† Κρίσιμον γράμμα τοπικῶν ἀνθρώπων χάριν τῆς ὑποθέσεως, ἧς εἶχον μετὰ τῆς μονῆς τοῦ Στόλλου ὅπερ τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ χωραφίων τῆς Γουναροικουλίνης †.

† Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. θ' συναθροισθέντες πρὸς ἡμᾶς οἱ μοναχοὶ τῶν δύο βασιλικωτάτων μονῶν, ἀπὸ μὲν τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ Στόλλου ὁ μοναχὸς κῦρ Ἀθανάσιος καὶ ὁ μοναχὸς κῦρ Μακάριος, ἀπὸ δὲ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων ὁ ἐκκλησιάρχης ἱερομόναχος κῦρ Κάλλιστος καὶ ὁ δομέστικος κῦρ Γερμανός, οἵτινες ἠμφάνισαν πρὸς ἡμᾶς τὰ τῶν ἀμφοτέρων μερῶν δικαιώματα χάριν τινῶν ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ χωραφίων τηρήσαντες οὖν ἡμεῖς τὰ τοῦτων δικαιώματα ἠβρομεν οὕτως, ὅτι τὸ μὲν μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων κατεῖχε ἐλαϊκὰ δένδρα ἑννέα καὶ χωράφιον μοδίων δύο, ἡ δὲ μονὴ τοῦ Στόλλου κατεῖχεν ἐν τῇ τοιαύτῃ τοποθεσίᾳ ἐλαϊκὰ δένδρα δεκάτέσσαρα ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Γουναρο-

πούλου μετά και τῆς ὑποσκιαζούσης αὐτῶν γῆς, οὐ μὴν δὲ τοῦ παροίκου τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, τὰ δὲ δένδρα, ὅπερ ἔχει ἡ μονὴ τῶν Λέμβων, εἰσὶν ἀπὸ ἐξάλειμματος Γεωργίου τοῦ Γουναροπούλου. πειρώμενοι δὲ οἱ μοναχοὶ τοῦ Στύλλου οὐκ ἠρέσθησαν κρατεῖν τοῦ ἐξ ἀγορασίας αὐτοῖς διαφέροντος, ἀλλ' ἐπειρώντο κατέχειν καὶ τὸ παροικικὸν ἐξάλειμμα τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, τηρήσαντες δὲ ἡμεῖς τὰ τῶν ἀμφοτέρων δικαιώματα διεκρίναμεν, ὥς ἐπεὶ ὑπὸ παροικίαν καὶ διὰ πρακτικοῦ ἐτέθη ἐν τῇ μονῇ τῶν Λέμβων ὑπὲρ κεφαλαίου βασιλικῆς καὶ στρατιωτικῆς, εὐρίσκεται δὲ ἀμέτοχον καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπερ διέπρασε πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Στύλλου, ἵνα διαμένῃ ἡ μονὴ τοῦ Στύλλου εἰς ὕπερ ἐξώθησεν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Γουναροπούλου, καὶ μὴ πλέον χωρεῖσθαι τρόπῳ δυναστικῷ, ἡ δὲ γε μονὴ τῶν Λέμβων μένη εἰς ὕπερ εἶχεν ὁ πάροικος αὐτῆς, καθὼς ἠβρομεν καὶ διὰ πρακτικοῦ αὐτῆς. διὰ τοῦτο γὰρ ἐγεγόνει καὶ ἡ τοιαύτη κρίσις παρρησία τῶν δηλωθησομένων κάτωθεν πρὸς ὄνομα μαρτύρων, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ἡγουν τοῦ σεβαστοῦ κυροῦ Νικολάου τοῦ Μοσχαμπέρου, στρατιώτου τοῦ Ἀβαλάντου Κωνσταντίνου, Ἀγγέλου τοῦ Σαβέντζη, ἀνδρικοτάτου καβαλλάρου τοῦ Συραλιάτου, Μιχαὴλ τοῦ Ξηρίτου, Ἰωάννου τοῦ Γορδάτου, Θεοδώρου τοῦ Ἐφεσίου, Μανουὴλ τοῦ Κολπηνοῦ, καὶ ἀπὸ πῶν κοπικῶν Μανταίας Γεωργίου τοῦ Κακαβᾶ, Λέοντος τοῦ Ἀρμένη, Θεοδώρου τοῦ Μαρτίνου, Θεοδώρου τοῦ Βαρίγου, Κυριακοῦ τοῦ Μουρμουνηνοῦ καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων. μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκονηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ κρίσει ὡς γράφας ταῦτα μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XXXIX. 6782—1274, mense ianuario, ind. XII.

Martha Thracensis e filia eius monasterio vendunt arboree et campum.

† Πρατήριον ἔγγραφον τῆς μοναχῆς Μάρθας τῆς Θρακησίνης καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἄννης

εις δρύας λς' και της υπ' αυτων δεσποζομένης γης εντός του γονικου αυτων υποστατικου πλησιον του τιμιου Προδρομου και των οικημάτων του Πετριτζη και του Κομνηνου του Βραγα ρ.

: Σίγνον μοναχης Μάρθας Σίγνον Αννης της :

της Θρακησινης. γνησίας θυγατρως αυτης ρ. Εν όνοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνεύματος και της κυριως και αληθως υπερουλογημένης ημών δεσποινης θεοτόκου, άειπαρθενου Μαρίας, εγω Μάρθα μοναχή η Θρακησινα και η γνησία αυτης θυγάτηρ, αι και άνωθεν του παρόντος βραυς σους τιμιους και ζωποιους σταυρους οικειοχειρωσ, εγγραφον και ενυπόγραφον άπεντεϋθεν πρäsιν των κάτωθεν δηλωθησμένων δρυων και του χωραφιου, καθώς δηλωθήσεται, πασαν την εκ των πανευσεβων νόμων ισχόν και δύναμιν έχουσαν και μηδαμώς από του νυν ποτε καιριϋ η χρόνυ άνατραπήναι η όπωσοϋν παρασσευθηναι όφελουσαν, ου παρ' ημών αυτων των κεπρακότων, ου παρ' έτερου τινός ιδίου η ξένου καθ' οίανδητινα εγγραφον η άγραφον τρόπον η νομικην ισχόν και βοήθειαν, τιθέμεθα και ποιούμεν έκουσίως και άμεταμελήτως και ουκ εκ τινος ανάγκης η βίας η φόβου η δόλου η περιγραφης η συναρπαγης η άγροικίας η φάκτου άγναλας η άλλη τινός επιφόγου της των νόμων αποτετραμμένης αιτίας, αλλά συν προθυμία πάση και όλοφύχψ ημών τη προθέσει, έτι δε μετά μεμνημένου σκοπου χρονίας της διασκέψεως και της συναινέσεως παντός του μερους ημών προς την σεβασμίαν και άγιαν μονήν της υπεράγνου θεομήτορος της Αμβιωτίσσης και προς τον υπ' αυτης ήγουμενόντα, Ιερομόναχον κύρ Αγάθωνα, και προς τους υπ' αυτην άκουμένους άπαντας μοναχούς, και γάρ από της γονικης ημών υποστάσεως πιπράσκομεν προς την σεβασμίαν μονήν δρύας τριάκοντα και εξε μετά και του εκείσε χωραφιου οίου και εσου όντος το μεριδικόν ημών δίκαιον μετά και του άρδευτικου αυτων ύδατος εις υπέρυρα έξάγια δεκατρια, α δη και λαβόντες από των χειρών ημών εις τας ημών χειρας ένώπιον και των κάτωθεν υπογραφομένων μαρτύρων, πλησιαστάς έχοντας τούτους από μόν βορείου μερους τον τιμιον Πρόδρομον και τα οικήματα κυρου Γεωργίου του Πετριτζη, ήγουν από του αδλακος, από δε δυτικου μερους τον πανευγενέστατον Κωμ-

νηδὸν τὸν Βρανᾶν, ἀπὸ δὲ ἀνατολικῶς καὶ πάλιν τὸν Πατριεζην, ἐκα-
 φήμι δὲ ταῦτα εἰς τὴν μονὴν ἀτελῆ καὶ ἀκαταζήτητα ἀπὸ παντός
 τοῦ μέρους ἡμῶν ὑπὲρ ψυχικῆς ἡρῶν ἕνεκα σωτηρίας. τοίνυν καὶ
 κατὰ τὴν τῶν ἐκατέρων τῶν μερῶν θέλησιν τε καὶ ἀρέσκειαν πα-
 ραδεδώκαμεν τὰ τοιαῦτα δένδρα σὺν τῷ ἐκείσε χωραφίῳ, ὡς ἂν κα-
 ἔχη αὐτὰ ἡ μονὴ κυρίως, ἀθαντικῶς καὶ μονομερῶς, ἀπαρασπά-
 στως, ἀπαραλείπτως καὶ ἀναφαιρέτως, ἔχειν ἄδειαν ἐπ' αὐτοῖς τὴν
 μονὴν πωλεῖν, χαρίζειν, ἀνταλλάττειν, ἐκριζοῖν καὶ ἄλλως ὡς δόξει
 ταύτῃ διὰ βουλήs καὶ θελήσεως· πάντα μὲν τὰ ἀναγεγραμμένα διὰ
 μέσον, ὅσα συνεφωνήσαμεν, καὶ ὁμολογοῦμεν ἀποπαθεῖν ὑμᾶς ἀπὸ
 παντός καὶ προσώπου συγγενικοῦ καὶ ἀλλοτρίου πειρωμένου
 διανοχλεῖν ἡμᾶς ἢ ἕτερόν τι πρόκριμα ἐκαγαγεῖν ἕνεκεν τῶν τοιούτων,
 ἀλλ' ὁμολογοῦμεν τοῦ διατηρεῖν ὑμᾶς ἀνενοχλήτους καὶ ἀζημίους.
 ἔάν τις ἐξ ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέφαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ καλῶς καὶ
 φανερῶς παρ' ἡμῶν ἀπεμποληθέντα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα,
 ἀλλὰ καὶ ζημίᾳ ὑποπέσομεν νομίσματα χρυσᾶ τριάκοντα καὶ ἕξ καὶ
 τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινὰ νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν
 βοήθειαν καταφεύγοντες. μηνί Ιαννουαρίῳ ἰνδ. β' ἔτους
 ς' φ' β' ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑπογραφάντων
 μαρτύρων †.

Σίγνον	μάρτυρος	Σίγνον	μάρτυρος
Κωνσταντίνου	τοῦ Ἀλοκάστου.	Λέαντος	τοῦ Τζουρουλλοῦ.

Σίγνον	μάρτυρος
Κωνσταντίνου	τοῦ Δρίμη.

† Ὁ εὐτελής διάκονος καὶ νομικός Μιχαὴλ ὁ
 Ληστικής παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει καὶ μαρτυ-
 ρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιο-
 τάτης μητροπόλεως Σμόρνῆς καὶ ἐνορίας Μαν-
 ταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκονηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ
 παρούσῃ πράσει καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας
 ὑπέγραψα †.

XL. Sine anno, mense septembri, iud. IX.

Michael Tesaïtes monasterio tradit ecclesiam S. Praecursoris.

† Το ἐκδοτήριον ἐγγράφον Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Τεσαίτου χάριν τοῦ ναοῦ τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ βελτιωθέντων καὶ προσκυρωθέντων πραγμάτων †.

† Μιχαήλ ἱερέως ὁ Τεσαίτης οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐγὼ Μιχαήλ ἱερέως ὁ Τεσαίτης, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος χάρτου οἰκιοχειρῶς προτάξας, τίθεμαι καὶ ποιῶ τὸ τῆς προσαγωγῆς ἡμῶν γράμμα, ἦγουν τῆς προσενέξεως, ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματος προσήνεγκον πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου Θεομήτορος τῆς Λεμβωτίσης. ἐπεὶ γὰρ ὁ πατήρ μου ἐκεῖνος, Ἀλέξιος ἱερέως ὁ Τεσαίτης ἐκδέδωκε τὸν εὐκτήριον οἶκον εἰς τὴν ἄνωθεν δηλωθεῖσαν μονὴν διὰ πλείονα βελτίωσιν καὶ οὐστάσιν τοῦ τοιοῦτου ναοῦ καὶ εἰς εὐπρέπειαν τοῦ τόπου, ἐπεὶ καὶ ἀσκεπῆς ἦν ὁ τοιοῦτος ναός, τὴν σήμερον δὲ ἐκδέδωμι καὶ ἐγὼ, κἄν εἴ τι ἄρα καὶ ἐβελτίωσα ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε ὄντος ναοῦ τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ μετὰ πάσης τῆς παρουσίας ἡμῶν ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας, εἰ δὴ καὶ καθέξει τῷ μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς ἀπὸ τῆς σήμερον, ὡς δεσπότις καὶ κυρία, καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὰ δοκοῦντα αὐτῇ μὴ ἐνοχλουμένη παρ' οἰουδήτινος προσώπου ἢ προσγενῶν ἡμῶν ἢ καὶ ἀλλοτρίων, ἐγὼ δὲ οὐ τραπήσομαι πώποτε ἐφ' οἷς ὑπετύπωσα, μήπως κατακριθῶ ὡς ἱερόσυλος, ὡς ὁ Ἀνανίας καὶ ἡ Σαμφείρα· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἔξει τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ζημιωθήσεται δὲ καὶ ὡς πλεονέκτης καὶ ἀθετητής τῆς γεγυνοῦσας ἡμῶν πράξεως καὶ τοῦ θεοφιλοῦς σκοποῦ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπερα λίτραν μίαν, μὴ εἰς τινα νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν τῆς προσαγωγῆς ἡμῶν γράμμα ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς σεβασμίας

μονῆς εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν, εἰ καὶ ἄνωθεν οὐ
 δεδῆλωται, ἀλλ' οὖν ἐγὼ ἱερεὺς ὁ Γεσσαίτης ὁ προσκαθήμενος ἐν
 τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ ἐτέλουν πρὸς τὴν ἄνωθεν δηλωθεῖσαν μονὴν κατ'
 ἔτος ὑπέρπυρα δύο ἡμισυ, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. ἐννάτης Ϛ.

† Ὁ πριμικλήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιω-
 τάτης μητροπόλεως Συμόρνης καὶ ἐνορίας Μαν-
 τείας, Νικόλαος ὁ φιλοκονηγίτης τὰ, ἄνωθεν δη-
 λούμενα γράψας ὑπέγραψα Ϛ.

XLI. 6790 — 1281, mense novembri, ind. X.

Theodorus Comnenus Branas monasterio donat olivas et ymercus.

† Ἐτερον γράμμα προσενέξεως τοῦ Κομνηνοῦ
 κυρῶ Θεοδώρου τοῦ Βρανᾶ χάριν τῶν ἐλαϊκῶν
 δένδρων καὶ τῶν δρυῶν, ὧν ἐξωνήσατο ἀπὸ τῶν δη-
 λουμένων ἐν τῷ παρόντι πρατηρίῳ Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-
 θέντου καὶ βασιλέως, Θεόδωρος Κομνηνὸς ὁ Βρα-
 νᾶς, οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα Ϛ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύμα-
 τος. ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βα-
 σιλέως, Κομνηνὸς Θεόδωρος ὁ Βρανᾶς, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος
 χάρτου σιγνογραφῆτας τίθεμαι καὶ ποιῶ τὸ παρὸν τῆς προσαγωγῆς
 μου γράμμα, ἧγουν τῆς προσενέξεως, ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως καὶ
 ἀγαθοθελῶς καὶ μεθ' ἰλαρίας καὶ καθαρᾶς προαιρέσεως πρὸς τὴν σε-
 βασιμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμ-
 βιωτίτης καὶ πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὴν ἡγουμενεύοντα, ἱερομόναχον κύρ
 Ἀγάθωνα, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους ἅπαντας μοναχοὺς, καθὼς
 κατωτέρω δηλωθήσεται· ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος προσ-
 ενέγκω πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν δένδρα ἐλαϊκὰ . . .
 ἅπερ καὶ εἰπὶ ταῦτα ἐν διαφόροις τόποις καὶ ἔχω αὐτὰ ἐξ ἀγορα-
 σίας, ἀπὸ μὲν τοῦ σεβαστοῦ ἐκείνου τοῦ Χρυσοβέργη δένδρα δεκά-
 τέσσαρα καὶ δρυᾶς τρεῖς μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε χωραφίου, οἴου καὶ
 ὅσου ὄντος. ἡ ἐπιτελεῖα αὐτῶν ὑπέρπυρον ἡμισυ, ἀπὸ τοῦ Γερμανικοῦ
 δένδρα ἐπτὰ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτῶν . . . ἐν, καὶ ἀπὸ τοῦ πατᾶ Μιχαήλ

τοῦ Τζυκαπίτη τοῦ Καμμαριώτου καὶ Μιχαὴλ τοῦ Κοσκινᾶ δένδρα ἐλατκά ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτῶν ὑπέρπυρον ἐν καὶ τρίτον, ἃ δὴ καὶ καθέξει ἀπὸ τῆς σήμερον ὡς δεσπότις καὶ κορία καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτὰ πάντα τὰ δοκοῦντα αὐτῇ μὴ ἐνοχλουμένη παρ' οἰουδήτινος προσώπου ἢ προσγενοῦς ἡμῶν ἢ ἀλλοτρίου. ἐγὼ δὲ οὐ τραπήσομαι πώποτε εἰς ἀθέτησιν, ἐφ' οἷς ὑπετύπωσα, μὴ πως κατακριθῶ ὡς Ἀνανίας καὶ ἡ Σάπφειρα ἱερόσυλος. προσήνεγκον δὲ ταῦτα τῇ καθ' ἡμᾶς σεβασμίᾳ μονῆ ὑπὲρ φοβικῆς μου σωτηρίας καὶ τῶν γονέων μου, ὅθεν καὶ ἐπιφωνοῦμαι, ὡς ὅτι ὁ πειραθησόμενος χωρῆσαι πρὸς ἀνατροπὴν τῆς κοιᾶς αὐτῆς προσαγωγῆς ἡμῶν, οὐ μόνον ὑποπεσεῖται κατακρίματι καὶ ἀραῖς, ἀλλὰ καὶ ζημιωθήσεται ὡς πλεονέκτης καὶ ἀθετητῆς τῆς γεγονυίας πράξεως καὶ τοῦ θεοφιλοῦς σκοποῦ ὑπέρπυρα λίτρας δύο εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον. διὰ τοι τοῦτο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς προσενέξεως ἡμῶν γεγονός καὶ πιστωθὲν δι' ἀξιοπιστῶν μαρτύρων ἐπεδόθη τῇ σεβασμίᾳ μονῆ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν. μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ι', ἔτους ,σψβ' Ϛ.

† Ὁ πριμμικῆριος καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκυνηγίτης, τὸ παρὸν ἐκδοτήριον γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα Ϛ.

XLII. 6792—1283, mense novembri, ind. XII.

Gordatas monasterio vendunt domus et vineam.

† Τὸ πρατήριον ἐγγραφον τῶν οἰκημάτων τοῦ Γορδάτου ἐκείνου Θεοδώρου καὶ τῶν ἐγγιστὰ αὐτῶν ὑποστατικῶν Ϛ.

Σίγγον τῆς συμβίου Θεοδώρας	Σίγγον Γεωργίου τοῦ
Θεοδώρου ἐκείνου τοῦ Γορδάτου.	γνησίου α υτῶν υἱοῦ.
Σίγγον στρατιώτου	Σίγγον Μαρίας τῆς
Γεωργίου τ οῦ Πετρίτζη καὶ γαμ βροῦ αὐτῶν.	συμβίου α υτοῦ καὶ θυγατρὸς αὐτῶν Ϛ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. Θεοδώρα ἡ σύζυγος ἐκείνου Θεοδώρου τοῦ Γορδάτου καὶ ὁ γνήσιος ἡμῶν υἱός, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ περιπόθητος ἡμῶν γαμβρός, κϛρ Γεώργιος

ὁ Πετρίτζης, καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Μαρία, οἱ καὶ ἀνωθεν τοῦ παρόντος ἔφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιούς σταυρούς οἰκιοχειρώς ἐγγαράξαντες, τὴν παροῦσαν ἐγγράφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦθεν πράσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων οἰκημάτων καὶ τοῦ ἀμπελοπεριβολίου, καθὼς δηλωθήσεται, πᾶσαν τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὸν καὶ δύναμιν ἔχουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπήναι ὑφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν πεπρακόντων, οὐ παρ' ἐτέρου τινὸς ἰδίου ἢ ξένου καθ' οἰονδήτινα ἐγγράφον ἢ ἀγραφὸν τράπον ἢ νομικὴν ἰσχὸν καὶ βοήθειαν, τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφόγου αἰτίας τῆς τῶν νόμων ἀποτρεπομένης, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοφύχῃ ἡμῶν τῇ προθέσει, ἔτι δὲ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ, χρονίας τῆς διασκέψεως καὶ τῇ συναινέσει παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγουμενεύοντα ἱερομόναχον, κῆρ Κάλλιστον, καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους ἅπαντας μοναχοὺς εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ γὰρ τὰ γονικά καὶ κληρονομικά οἰκήματα τοῦ ἀδθέντου καὶ ἀνδρός μου ἐκεῖνου, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Γορδάτου, ἐπεὶ ἠθέλησεν αὐτὰ μετὰ πάσης ἐτάσεως καὶ καθαρᾶς καὶ φανερᾶς προαιρέσεως καὶ ἐποίησε διαθηκῶν γράμμα πρὸς τὴν ἀνωθεν δηλωθεῖσαν μονὴν καὶ ἐπαφῆκε τὰ τοιαῦτα ἐκείσε ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, ἡγῶν τὰ ἡμίση τούτων, τὰ δὲ ἡμίση ἀφῆκε τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἠθέλησαμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως διαπράσωμεν τὰ πάντα, ὅσα ἂν καὶ ᾴσι, πρὸς τὴν τοιαύτην μονὴν· καὶ ἰδοὺ τὴν σήμερον κέπρακα ταῦτα, ὅπερ εὐρίσκεται εἰς μεριδικὸν τοῦ υἱοῦ μου Γεωργίου μετὰ τοῦ γαμβροῦ μου τοῦ Πετρίτζη εἰς νομίσματα χρυσαῖ ἐξάγια εἰκοσιπέντε, ἃ δὴ καὶ λοβόντες τὴν σήμερον ἐγὼ τε ἢ δηλωθεῖσα γυνὴ τοῦ Γορδάτου ὑπέρπορα εἴκοσι καὶ ὁ γαμβρός μου ὁ Πετρίτζης τὰ πέντε ὑπέρπορα ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων. ἔχει δὲ ἡ Λεβονίνη ἐντὸς τῆς αὐλῆς ὀσπῆτιον κεραμόστεγον καὶ χορτοσκεπὲς ἐν, καρύαν μίαν, συκὴν μίαν, ροιδέας δύο καὶ ἄρβας δύο, ὡσαύτως καὶ ὁ Πετρίτζης εἰς τὰ ἕτερα δένδρα, καρύας, συκᾶς, ροιδέας καὶ ὑποκλήματα, εἰς ταῦτα καὶ μόνον ὑφείλει μερίζειν μετὰ τῆς μονῆς, ἢ μὲν μονὴ μεριδικὰ τρία, ὁ δὲ Πετρίτζης δύο, τὰ δὲ λοιπὰ, κἂν ὅσα

καὶ ὧσιν, ἔστωσαν εἰς τὴν μονὴν ἀνευόχλητα καὶ ἀκαταζήτητα ἀπὸ παντός τοῦ μέρους ἡμῶν. τόνον καὶ κατὰ τὴν τῶν ἑκατέρων μερῶν θέλησιν τε καὶ ἀρέσκειαν παραβεδώκαμεν τὰ τοιαῦτα οἰκήματα σὺν τῷ ἀμπελοπεριβολίῳ, οἷα καὶ ὄσα καὶ εἰσὶν, ἀνευ μὲν τῶν ἀνωθεν δηλωθέντων, ὡς ἂν κατέχωνται παρὰ τῆς μονῆς εἰς τοὺς ἐξῆς ἀπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ἄδειαν ἔχειν ἐπ' αὐτὰ πωλεῖν, χαρίζειν, ἀναλλάττειν καὶ ἄλλως, ὡς δόξει τῇ βουλῇ καὶ θελήσει ταύτης. πάντα μέντοι τὰ ἀναγέγραμμένα μέσον ἡμῶν συμφωνῶ καὶ ὁμολογῶ ἐγὼ Γεώργιος ὁ Πετριέζης τοῦ ἀποκαύειν ὑμᾶς ἀπὸ παντός τοῦ μέρους ἡμῶν καὶ προσώπου συγγενικοῦ καὶ ἀλλοτρίου πειρωμένου διενοχλεῖν ὑμᾶς ἢ ἕτερόν τι πρόβλημα ἐπαγαγεῖν ὑμῖν ἕνεκεν τῶν τοιοῦτων, ἀλλ' ὁμολογῶ τοῦ διατηρεῖν ὑμᾶς ἀνενοχλήτους καὶ ἀζημίους· ἐὰν δέ τις ἐξ ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέφαι τὰ καλῶς καὶ φανερῶς παρ' ἡμῶν ἀπεμποληθέντα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἐφ' οἷς ἂν ἔχωμεν λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρὰς ἔξομεν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ θεοφόρων πατέρων καὶ ζημιά ὑποκεισόμεθα ὑπέρπορα λίτρας δύο καὶ τὸ κατὰ νόμον εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινὰ νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑπογραψάντων μαρτύρων. μὴ νὶ δ κ τ ω β ρ ἰ ν δ. ι β' ἔ τ σ ο ς , σ φ η β' †.

Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος τοῦ	Σίγνον μάρτυρος
Λέοντος τοῦ	... Κομνηνοῦ	Λέοντος τοῦ
Ἰβρουλοῦ.	Καντακουζηνοῦ	οῦ Ἀμυραλοῦ.
	... Γαζανε...	

Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος
Θεοδώρου τοῦ Μονομάχου.	στρατιῶ τοῦ
	κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Φαρίσα...

† Ὁ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκονηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει καὶ αὐτὸς καὶ μαρτυρῶν γράφας ὑπέγραψα †.

XLIII. Sine anno et mense.

Georgius Calosidas monasterio cedit olivas.

† Τὸ ἔγγραφον τῶν ἐλαιῶν τοῦ προκαθημένου ἐκείνου σεβαστοῦ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Καλοσιδα†.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόνου καὶ βασιλέως, προκαθήμενος Σμόρνης Γεώργιος ὁ Καλοσιδάς, οἰκεία χειρὶ προέταξα†.

Σίγνον Ζωῆς	Σίγνον τῆ ς ἐτέρας	Σίγνον Εἰρήνης
τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ.	θυγατρὸς αὐτοῦ ἢ Θεοδώρας.	τῆς σὺμ βίου αὐτοῦ.

† Ἐν ὄνοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Γεώργιος προκαθήμενος τῆς θεοσώστου πόλεως Σμόρνης ὁ Καλοσιδάς, ὁ καὶ ἄνωθεν οἰκιοχείρως προτάξας τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον φανεράν καὶ καθαρὰν ἀπόδοσιν καὶ ἀσφάλειαν τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, καθαρῶς καὶ ἀπεριέργως καὶ ἐκτὸς παντὸς τρόπου· οὐ γὰρ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ ἰδιωτίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφόρου τῆς τῶν νόμων ἀποτετραμμένης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ τε πάσῃ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ καὶ χρονίας τῆς διασκέψεως πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῶν Λέμβων καὶ τὸν ταύτης καθηγούμενον, κῦρ Κάλλιστον, καὶ τὴν ἐπ' αὐτὸν ἱεράν ἀδελφότητα· καὶ γὰρ ἐπεὶ πρὸ χρόνων δέδωκα δι' ἔγγραφου μου ἀσφαλείας πρὸς τὴν τοιαύτην βασιλικωτάτην μονὴν τὸ διαφέρον ἡμῖν μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ . . ., ἠθέλησε δὲ ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόνου καὶ βασιλέως, πρωτοσεβαστὸς καὶ πρωτοβεστιάριος καὶ μέγας δομέστικος ἐπαρεῖν τὸ τοιοῦτον μετόχιον, βιασθεὶς κατὰ τὴν δυναστείαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ τοιοῦτου ἀνθρώπου, διὰ γραφῆς μου παραδέδωκα τὸ τοιοῦτον πρὸς ἐκεῖνον, ἡ δὲ σεβασμία καὶ ἁγία βασιλικὴ μονὴ ἀποπεμφθεῖσα ἀπὸ τοῦ μετοχίου ἐζήτει δοθῆναι πρὸς αὐτὴν τὴν ἔξοδον καὶ τὴν καινοτόμησιν ἣν κατεβάλετο ἐν Κωνσταντινουπόλει δι' ἐμὲ, διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσάν μοι ἀπορίαν οὐκ ἠδυνήθην ἀποδοῦναι ταῦτα τὰ τῆς ἐξόδου, καὶ παραδέδωκα ἐνεχύρως τὰ χωράφια

μου τὰ ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου τοῦ Ἀόλακίου, τὰ καὶ πλησίον τῶν χωραφίων τῶν ἐξωνηθέντων παρὰ τῆς ἀνεψιᾶς μου τῆς Σεβαστιάνης τῇ ἡμετέρᾳ μερίδι, καὶ ἐκρατοῦντο παρὰ τῶν μοναχῶν τὰ δηλωθέντα χωράφια, ἀρτίως οὖν παρακληθεύσας τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀδελφοὺς ἕνεκεν τῶν τοιούτων χωραφίων, τῆς ἡμῶν παρακλήσεως προσηκάμενοι τὰ μὲν χωράφια ἀπέλυσαν, παραδέδωκα δὲ αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χωραφίων ἐλαϊκὰ δένδρα ἐν τῇ Μανταίᾳ δεκατρία πλησίον τῶν δένδρων τῆς αὐτῆς μονῆς, ὅπως κατέχη ταῦτα καὶ νέμῃται ἡ σεβασμία καὶ ἅγια μονὴ τῶν Λέμβων εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφέρηται πρόσαθον, μὴ ἀνακαλεθῆσομένου μου πώποτε ἐπ' αὐτοῖς νομῆν μερικὴν τινὰ ἢ ὀλόκληρον ἢ τίς τῶν προσγεγῶν ἡμῶν τῶν ἐγγύς καὶ τῶν πόρρω ὄχλησιν ἐπαγαγεῖν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἅγια μονῇ τῶν Λέμβων . . . . .

Reliqua desunt.

XLIV. 6795—1287, mense aprili, ind. I.

Charta de quadam commutatione.

Initium deest.

. . . . . πρὸς τῷ μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἀλλ' ἵνα ἐπισπάται καὶ τὰς ἀράς τῶν τριακασίων δεκαοκτὼ θεοφόρων κατέρων καὶ ἑμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν τῆς ἀνταλλαγῆς ἡμῶν ἔγγραφον γεγονός ἐπεδόθη τῇ εἰρημένῃ σεβασμίᾳ μονῇ καὶ ἅγια τῶν Λέμβων δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. α' ἔτους ςψζε' Ϛ.

† Ὁ εὐτελής διάκονος καὶ ταβουλλάριος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης, Πολύκαρπος ὁ τοῦ Δωροθέου, τὴν παροῦσαν καθαρὰν καὶ φανερὰν παράδοσιν μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα Ϛ.

XLV. Sine anno, mense februario, ind. IV.

Constantinus Ducas Nestongus donationem domini Adam confirmat.

† Γράμμα τοῦ παρακοιμωμένου τῆς μεγάλης σφενδόνης στέργον τὸ ἐκδοτήριον τοῦ σὰρ' Ἀδάμ Ϛ.

† Ἐπει τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀδάμ δοθέντα ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τῶν Λέμβων καὶ μετὰ τοῦτον πάλιν οἱ κατὰ καιροὺς κυριεύοντες τὰ τοῦ τόπου ἑσπερον τὴν τοῦ αὐτοῦ Ἀδάμ ἐκείνου δωρεάν, στέργω καὶ ἐγὼ ταύτην, ὡς ἵνα ἔχη ἡ σεβασμία μονὴ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα φοιτικῆς μου ἕνεκα σωτηρίας, μὴ ἔχειν τὴν ταχούσαν διάσσειν ἀπὸ τῶν διενεργούντων ὑπὲρ ἔμοσ. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγράφει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῇ δηλωθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. μ.η.ν.ι. φ.ε.β.ρ.ο.υ.α.ρ.ί.φ. ι.ν.δ. δ' †.

† Ὁ δόβλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδελφικοῦ καὶ βασιλέως Κωνσταντίνου Δούκα ὁ Νεστοργος †.

XLVI. Sine anno et mense.

Monasterio venduntur olivae et quercus.

† Τὸ πρατήριον ἐγγραφον τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων τοῦ Γατανᾶ Γεωργίου καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Διοσορηνοῦ †.

† Ἡμεῖς οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωποιοὺς σταυροὺς κάτωθεν ἐγχαράξαντες τὴν παροῦσαν ἐγγραφον καθαρὰν τε καὶ τελείαν πρᾶσιν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων εἰς τὰ γονικὰ ἡμῶν ἐλαϊκὰ δένδρα, ποσοῦμενα δέκα καὶ ὄρν ἕνα ἐπὶ τιμήματι ὑπέρπυρα δέκα κατενώπιον πολλῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἱερομονάχου Θεοδοσίου †.

† Θεοδόσιος ἱερομόναχος μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

XLVII. Sine anno, mense februario, ind. II.

Manuel Ducas monasterio confirmat liberam possessionem.

† Γράμμα τοῦ Δούκα κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Δούκα χάριν τῶν χωραφίων τοῦ Ποταμοῦ καὶ τῆς Μονοπέδκου †.

† Ἐπει συνεδριάσθημεν μετὰ τοῦ καθηγουμένου καὶ τῶν μοναχῶν τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου μου . . . καὶ θεομή-

τορος τῆς Λεμβιωτίσης, ἔνθα καὶ ἐγὼ ἔχω τὴν πληροφορίαν μου, ἐλπίζω δὲ βραβευθῆναι μοι δι' αὐτῆς καὶ τὴν σωτηρίαν μου, καὶ στηλώσαμεν τὰ χωράφια τοῦ Ποταμοῦ μετὰ τῆς Μονοπέκου, ἅπερ ἀπέλυκα ἀνενόχλητα πάντα καὶ ἀτάραχα, μὴ ἔχων τις ἄδειαν ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν, ὅπερ ἀπέδομαι, μηδὲ γένοιτο ἢ ἀπὸ τῶν τέκνων ἡμῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἢ ἀπὸ προσγεγῶν ἡμῶν ἢ αὐτὸς ἐγὼ τοῦ ἐνοχλήσαι τὴν τοιαύτην μονὴν ἢ τὸ μέρος αὐτῆς ἕνεκα τῶν τοιοῦτων χωραφίων· ὅστις δὲ βουληθῆ ἔνοχλησαι αὐτούς ἢ παρασαλευσαι τὰς στήλας, ἃς ὤρισα ἐγὼ καὶ κατεστήλωσαν, ἵνα ἐπισπάται τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ θεοφόρων πατέρων, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀθλίου Ἰούδα. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ τιμωτάτῳ καθηγουμένῳ, κορυφῷ Καλλίστῳ, καὶ τοῖς ὅπ' αὐτὸν ἀσκουμένοις μοναχοῖς τῆς διαληφθείσης σεβασμίας μονῆς εἰς ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν. μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. δευτέρῃς †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μανουὴλ ὁ Δούκας †.

XLVIII. Sine anno et mense.

Donatio Manuelis Ducas.

† Ἐτερον γράμμα τοῦ αὐτοῦ Δούκα χάριν τῶν σιδηρῶν †.

Ἡμέτερε ἄνθρωπε, κερ Μιχαὴλ Χαματηνέ. γίνωσκε, ὅτι ἔταξα, ἵνα ἐπιδιδῶ κατ' ἔτος πρὸς τοὺς μοναχοὺς τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσης σιδηρα κομμάτια τεσσαράκοντα, καὶ μέλλουσιν ἔρχεσθαι ἵνα ἐπαίρωσι ταῦτα, καὶ ἐπιδίδετε αὐτὰ πρὸς αὐτούς κατὰ μάρτιον, καὶ μηδὲν προβάλλεσθε τινὰ ἀφορμὴν, ἢ λείψῃ ἀπὸ τῶν τεσσαράκοντα κομμάτων ἓν κομμάτιον. καὶ οὐ συμφέρει σοι, ἀλλὰ οὕτως θέλω, ἵνα ἐπιδιδήτε πρὸς αὐτούς κατ' ἔτος κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον, καὶ ποιήσον οὕτως ἀνοπερθέτως, καθὼς γράφω ὑμῖν. φυλαχθείης. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. β' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Μανουὴλ ὁ Δούκας †.